

வெரிய காரியங்களைச் செய்து

மனிதர்

[2 இராஜாக்கள் 2:19-25; 8:4]

எலிசாவின் வேலை பிரமிப்பான எலியாவின் ஊழியத்தால் பரவலாக பிரபலமில்லாததாயிருந்தது. எலிசா புதிய ஏற்பாட்டில் ஒரு முறை மட்டும் (லூக்கா 4:27). குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும்போது, எலியா முப்பது முறைக்கும் மேலாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். வேதாகம ஆசிரியர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார்கள் “எலிசாவை” மனதில் வைத்துக் கொண்டு “எலியா” என்று அடிக்கடி குறிப்பிடுவது உண்டு (நானும் இதை செய்துள்ளேன்). அநேகர் எலிசாவின் ஊழியத்தின் நோக்கம், அவருடைய அற்புதங்களின் வீச்சு அல்லது அவருடைய தலைமுறையில் அவருடைய வாழ்க்கை ஏற்படுத்தின தாக்கம் இவற்றை அறியாதிருக்கின்றனர். இவருடைய ஊழியத்தின் கால அளவு எலியாவின் ஊழிய காலத்தை மிஞ்சியுள்ளது. (இவர் எலியாவின் பயிற்சியாளராக இருந்த பத்து ஆண்டுகளையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால், இவருடைய ஊழிய கால அளவு ஐம்பது ஆண்டுகளாக இருந்தது.) மேலும், இருமுறைக்கும் மேலாக, எலியாவால் அற்புதங்கள் செய்யப்பட்டன என்பது போல, எலிசாவாலும் அற்புதங்கள் செய்யப்பட்டன என கூறப்பட்டுள்ளது.

ஒரு சமயத்தில் எலிசாவின் வேலைக்காரன் கேயாசி இஸ்ரவேலின் இராஜாவின் சமூகத்தில் இருந்தான். ஒருவேளை, அவன் தீர்க்கதரிசியின் ஒரு செய்தியோடு அங்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கலாம். கேயாசி அங்கிருந்தபோது, இராஜா அவனிடத்தில் “எலிசா செய்த அதிசயங்களையெல்லாம் நீ எனக்கு விவரமாய்ச் சொல்” என்றான் (2 இராஜாக்கள் 8:4). எலிசா அங்கே இருந்திருந்தால், இராஜாவின் வார்த்தைகளை திருத்தி, “தேவன் செய்த பெரிய காரியங்கள்” என்று சொல்லியிருப்பார். எப்படியிருப்பினும், எலிசா “பெரிய காரியங்களை” செய்யும்படி தேவன் அவரை பெலப்படுத்தினார்.

எலிசா செய்த பல “பெரிய காரியங்களை” “உதவும் அற்புதங்களாக” நாம் கூறமுடியும். இந்த அற்புதங்களை பொறுத்தவரை, அதன் செய்தி என்னவென்றால், “தேவன் கரிசனைப்படுகிற ஒரு தேவனாயிருக்கிறார்” என்பதாகும். இருப்பினும், எலிசாவின் ஊழியத்தில் அபூர்வமாக இருண்டபகுதியும் இருந்தது. எலியாவின் ஆளுமைத்தன்மையிலிருந்து, இவரது ஆளுமைத் தன்மை வித்தியாசமானது. ஆனால் இவர் எப்போதுமே, “இனிமையும் மென்மையுமான” தீர்க்கதரிசியாயிருந்தார் என்று நாம் நினைக்கக்கூடாது. சர்வ வல்லவருக்கு எதிராக மக்கள் கலகம் செய்தபோது, எலிசா தேவனுடைய தண்டனையின் முகவராக செயல்பட்டார். ஆகவே, எலிசாவின் செய்தி இரு தன்மையுள்ளதாயிருந்தது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்:

- தேவன், அவருடைய செய்தியாளர் மற்றும் அவருடைய செய்தியை மதித்து ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் அப்பொழுது நீங்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுவீர்கள்.
- தேவன், அவருடைய செய்தியாளர் மற்றும் அவருடைய செய்தியை மதித்து ஏற்றுக்கொள்ள தவறினால் அப்பொழுது நீங்கள் சபிக்கப்படுவீர்கள்.

இந்த பாடத்தில், எலிசா துவக்கத்தில் செய்த இரண்டு அற்புதங்கள் பற்றி படிப்போம். மேலே குறிப்பிடப்பட்ட இரண்டு செய்திகளை விவரிப்பதற்காக பரிசுத்த ஆவியானவர் தெரிந்து கொண்ட அற்புதங்களாக இவைகள் இருக்கக்கூடும்.

மதிப்பிற்குரியவர்கள் மேல் ஒரு ஆசீர்வாதம்:

ஒரு நீருற்று ஆரோக்கியமாக்கப்பட்டது (2:19-22)

இதற்கு முந்தைய பாடம் எலிசா எலியாவை வீணாக தேடின ஜம்பது தீர்க்கதரிசிகளின் புத்திரரை கடிந்து கொண்டதோடு முடிந்தது. அந்த நிகழ்வுக்கு பிறகு, தேவன் தான் என்ன செய்ய விரும்புகிறார் என்பதை அறியும்படி எலிசா எரிகோவில் காத்திருந்தார். அவருடைய முதல் வாய்ப்பு வருவதற்கு நீண்ட காலம் படிக்கவில்லை; பட்டணத்தின் மனிதர் ஒரு வேண்டுகோளோடு அவரிடம் வந்தனர் (வசனம் 19அ). எலிசா முன்னதாக, அணுகுவதற்கு எளிதானவர், இக்கட்டு நாட்களில் ஒருவர் இவரிடம் செல்லமுடியும் என அறியப்பட்டவர். தேவன் இன்னும் இப்படிப்பட்டவர்களின் அவசியத்தை உடையவராக இருக்கிறார்.

சாபம்

பின்பு அந்த பட்டணத்தின் மனுஷர் எலியாவை நோக்கி, “இதோ, எங்கள் ஆண்டவன் காண்கிறபடி இந்த பட்டணம் குடியிருப்புக்கு நல்லது” என்றார்கள் (வசனம் 19ஆ). யோர்தான் பள்ளத்தாக்கின் தென்பகுதியில் சவக்கடலின் கழிமுகப்பகுதியில் 10 மைல் வடமேற்கில் எரிகோ அமைந்திருந்தது. (இன்னொரு பக்கத்தில் வரைபடத்தைகாண்க.) இந்த பட்டணம் பாலஸ்தீனத்தின் பெரிய தூய நீருற்றை சுற்றி வளர்ந்திருக்கிறது (இப்போது அயின் ஈஸ் சுல்த்தான் என அழைக்கப்படுகிறது); இது கரடுமுரடான நிலப்பரப்பிலுள்ள ஒரு பாலைவன நீரோடை “பேரிச்சம் மரத்தோப்புகள் [உபாகமம் 34:3], காட்டத்தி மரங்கள் நிறைந்தது [லூக்கா 19:4], வாசனை மரங்களின் நறுமணம் காற்றில் கலந்திருந்தது, ... மோவாபின் மலைகள் தூரத்தில் இருந்தன, எரிகோ (உண்மையாகவே) குடியிருப்புக்கு நல்லதாயிருந்தது.”¹

இருப்பினும், எரிகோவின் மக்களுக்கு ஒரு பிரச்சனை இருந்தது: “தண்ணீரோ கெட்டது, நிலம் பாழ்நிலம்” (வசனம் 19இ). வசனம் 19இல் “கெட்டது” என்பதற்கான எபிரேய வார்த்தை “தீமை”யானது என பொருள்படும்.² JB வேதாகமத்தில் “அழக்கானது” என்றுள்ளது. கெட்ட தண்ணீர் “நீருற்றிலிருந்து” வந்தது (வசனம் 21) - அநேகமாக தற்போது குறிப்பிடப்பட்ட தூய நீருற்றிலிருந்து வந்திருக்கலாம்.

வசனம் 19ல் பாழ்நிலம் (கனியற்றது; NASB) மற்றும் வசனம் 21ல் நிலப்பாழ்

(கனியற்ற தன்மை; NASB) என மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள எபிரேய வார்த்தைகள் “கருச்சிதைவு” என்பதை குறிக்கும் வார்த்தையாக இருக்கிறது. சிலர் அது நிலத்தின் பயனற்ற தன்மையை குறிப்பதாகக்கருதுகின்றனர்; ஆனால், டோனால்ட் வைஸ்மேன் என்பவர் இந்த “எபிரேய வார்த்தை சாதாரணமாக மனிதரையும் கால்நடைகளையும்” குறிப்பிட பயன்படுத்தப்படுவதாக கூறுகிறார்.³ CJB வேதாகமம் “நிலம் கருச்சிதைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது” என கூறுகிறது. எது நிலத்தை பாதிக்கிறதோ, அது குடிமக்களையும் பாதிக்கிறதாயிருக்கிறபடியால், மாசுபட்ட தண்ணீர் இரண்டையும் பாதிப்பதாக இருந்திருக்கும்.

இந்த தண்ணீர் பிரச்சனை இரண்டு பண்டைய சாபங்களின் விளைவாக இருந்தது. இதில் முதல் சாபம் மோசேயால் பேசப்பட்ட பொதுவான சாபமாக இருந்தது. மோசே இஸ்ரவேல் ஜனங்களை நோக்கி, “இன்று நான் உனக்கு விதிக்கிற உன் தேவனாகிய கர்த்தருடைய எல்லா கற்பனைகளின்படியும் கட்டளைகளின்படியும் நடக்கக் கவனமாயிருக்கிறதற்கு, அவர் சத்தத்திற்குச் செவிகொடாதே போவாயாகில், இப்பொழுது சொல்லப்படும் சாபங்களெல்லாம் உன்மேல் வந்து, உனக்குப் பவிக்கும்” (உபாகமம் 28:15). இது அந்த சாபங்களில் ஒன்றாக இருக்கிறது: “உன் கர்ப்பத்தின் கனியும், உன் நிலத்தின் கனியும், உன் மாடுகளின் பெருக்கமும், உன் ஆடுகளின் மந்தைகளும் சபிக்கப்பட்டிருக்கும்” (வசனம் 18).

இரண்டாவது, யோசுவா எரிகோவை அழித்தபின் குறிப்பான சாபத்தை பற்றி பேசியிருந்தார்: “இந்த எரிகோ பட்டணத்தைக் கட்டும்படி எழும்பும் மனுஷன் கர்த்தருக்கு முன்பாக சபிக்கப்பட்டிருக்கக்கடவன்” (யோசுவா 6:26அ). இந்த சாபம் இருந்த போதிலும், ஆகாப் இராஜாவின் ஆட்சியில் இந்த எரிகோ மறுபடியும் கட்டப்பட்டது (1 இராஜாக்கள் 16:34). மக்கள் தேவனுடைய வார்த்தையை மதியாமல் விட்டுவிட்டனர்; அதின் விளைவாக எரிகோவின் குடிமக்கள் துன்பத்தை அனுபவித்தனர். F. W. குருமாச்சர் என்பவர் அந்த சூழ்நிலையை இவ்விதம் காட்சிப்படுத்தினார்:

பரிசுத்த பூமியின் பெரும் பகுதியான விளைச்சலுக்கேற்ற நிலம் கனியற்றதாக இருந்தது ... [ஆனால் இப்போது] பேர்ச்ச மரங்கள் கவனிப்பற்று விழுந்து கிடக்கின்றன; தோட்டங்கள் இனிமேலும் நறுமண திரவியங்களை கொடுக்கவில்லை; ஒரு காலத்தில் கொழுமையாயிருந்த கால்நடைகள் புல்வெளிகளில் இளைத்துப் போயிருந்தன; மந்தைகள் தொழுவத்தில் ஈனுகின்றன; மக்களும் கூட வியாதியினாலும் இளவயது மரணத்தினாலும் பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர்.⁴

இப்படியாக பட்டணத்தின் மக்கள் உதவி கேட்டு எலிசாவிடம் வந்தார்கள்.

ஆரோக்கியமாகுதல்

எலிசா அவர்களை நோக்கி, “ஒரு புதுத் தோண்டியை எடுத்து, அதிலே உப்புப்போட்டுக் கொண்டுவாருங்கள்” என்றான் (2 இராஜாக்கள் 2:20அ). ஏன் ஒரு புது தோண்டி? ஏனெனில், அது பொதுவான உபயோகத்தால்தீட்டுப்படாமல் இருந்தது.⁵ எத்தகாக உப்பு? ஒருவேளை, இஸ்ரவேலர் தேவனோடு கொண்டிருந்த உடன்படிக்கைக்கு உப்பு தொடர்புள்ளதாக இருந்தது (காண்க லேவியராகமம்

2:13). இதன் பின்னரும், நாம் வினவவேண்டும், ஒரு புதிய தோண்டி மற்றும் உப்புக்கு தண்ணீரை சுத்தம் பண்ணுவதில் என்ன சம்மந்தமிருக்கிறது? ஒரு பழைய தோண்டியில் கொட்டப்பட்ட உப்பு, ஒரு புதிய தோண்டியில் கொட்டப்பட்ட உப்பைப்போலவே தண்ணீரில் செயல்புரியாதா? எரிகோ வாசிகள் சவக்கடலிலிருந்து ஒரு பத்து மைல் தொலைவில் தான் வசித்துவந்தனர். உப்புத் தண்ணீர் தாவரங்களை வளரச் செய்வதில்லை, மாறாக, அது அவைகளை அழித்துவிடுகிறது என்பதை அறிந்திருந்தனர். மேலும், உப்புக்கு சுத்தப்படுத்தும் தன்மைகள் இருந்தாலும், அதை ஒரு நீரூற்றில் ஊற்றுவது அந்த தண்ணீரை மாசுபடுத்துமேயல்லாமல், தொடர்ந்து ஊறிக்கொண்டிருக்கும் நீரூற்றில் எந்த விளைவையும் ஏற்படுத்தாது. தண்ணீர் தூய்மைப்படுத்தல் நிரந்தரமாயிருக்காது.

கசப்பான தண்ணீரை மதுரமான தண்ணீராக மாற்ற தேவனானவர் வனாந்திரத்தில் மோசே ஒரு மரத்தை பயன்படுத்த செய்திருந்ததுபோல, எலிசா ஒரு புது தோண்டியையும் உப்பையும் பயன்படுத்தச் செய்தார் (யாத்திராகமம் 15:22-25) - ஏனெனில், தண்ணீர் நல்லதோ அல்லது கெட்டதோ, அதை மாற்றுவதில் புதிய தோண்டிகள், உப்பு மற்றும் மரக்கிளைகளுக்கு எந்த பங்களிப்பும் இல்லை. காரியங்களை மாற்றியமைக்கும் வல்லமையானது மனிதனுடைய செயல்முறையில் இருக்கவில்லை, தேவனுடைய நபர்த்துவத்தி லேயே இருந்தது என்பதை எல்லாருக்கும் தெளிவாய் காண்பிப்பதற்காக இப்படி இருந்திருக்கலாம் (காண்க 2 இராஜாக்கள் 2:21ஆ).

அப்படியானால், தேவன் ஏன் எலிசாவை ஏதொன்றையும் பயன்படுத்தும்படி செய்தார்? யார் விகவாசித்து, கீழ்ப்படிந்து பதில் செய்கிறார்களோ அவர்களையே தேவன் ஆசீர்வதிக்கிறார் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக இப்படி இருந்திருக்கலாம். எலிசா தாமசு தோண்டி மற்றும் உப்பை கொண்டுவரவில்லை, அவன் பட்டணத்தின் மனிதரை அவைகளை கொண்டுவரும்படி செய்தான். “இது ஏன் இப்படி? இது எங்களுக்கு அறிவுடமையாக தெரியவில்லை”? என மக்கள் பதில் செய்திருந்தால், என்னவாயிருக்கும். எலிசா கேட்டதை அவர்கள் கொண்டுவர மறுத்திருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும்? தண்ணீர் அசுத்தமானதாக இருந்திருக்கும், அவர்கள் தொல்லைகள் தொடர்ந்து இருந்திருக்கும்.

தங்களுக்கு நன்மையுண்டாக, அவர்கள் தாமதிக்கவில்லை. அவர்கள் தோண்டி மற்றும் உப்பை எலிசாவிடம் கொண்டு வந்தனர் (வசனம் 20ஆ). பின்பு, “அவன் நீரூற்றை எலிசாவிடம் போய், உப்பை அதிலே போட்டு இந்தத் தண்ணீரை ஆரோக்கியமாக்கினேன்; இனி இதனால் சாவும் வராது, நிலப்பாழும் இராது என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்” என்றான் (வசனம் 21). “இது இனிமேலும் மரணம் மற்றும் கருச்சிதைவை ஏற்படுத்தாது” என்று CJB கூறுகிறது.

2 இராஜாக்களின் ஆசிரியர் இந்த கருத்தை சேர்ந்து கூறுகிறார்: “எலிசா சொன்ன வார்த்தையின்படியே, அந்த தண்ணீர் இந்தநாள் வரைக்கும் [ஆசிரியர் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த நாள்] இருக்கிறபடி ஆரோக்கியமாயிற்று” (வசனம் 22). நாம் வாழும் இந்தநாள் வரையிலும், தூய்மையான குளிர்ச்சியான தண்ணீர் தொடர்ந்து சுரந்து வருவதாக பல அதிகாரிகள் நம்புகிறார்கள். பழங்காலத்து எரிகோவை நீங்கள் சுற்றிப்பார்க்க நேர்ந்தால், “எலிசாவின் நீரூற்று” (அயின் ஈஸ் சுல்தான்) என்று ஒன்று உங்களுக்கு காண்பிக்கப்பட்டு, நீங்கள் அதில் நீர் பருகும்படி அழைக்கப்படுவீர்கள். T. E. மெஸ்கோம்ஸ்கி என்பவருடைய கூற்றுப்படி இந்த நீரூற்று, “எரிகோவை சுற்றியுள்ள மக்களுக்கு இன்னமும் ஒரு

தூய தண்ணீர் ஊற்றாக இருக்கிறது.¹⁷

தேவன் தம்மை மீண்டும் ஒரு இரக்கமுள்ள மற்றும் குணமாக்குகிறவராக விளங்கப்பண்ணியிருக்கிறார் (காண்க சங்கீதம் 103:3; 147:3; ஏசாயா 30:26). தேசம் சாபத்தின் கீழ் இருந்ததினால் (அது அப்படிதான் தோன்றுகிறது), அவர் அதை எலிசாவின் மூலம் நீக்கிப்போட்டார். தேவனுடைய தீர்க்கதரிசியை கனப்படுத்தியதின் மூலம், தேவனை கனப்படுத்தினவர்கள் அதினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டார்கள். இதினால் உண்டான சந்தோஷத்தை குர்மாச்சேர் என்பவர் பின்வருமாறு காட்சிப்படுத்துகிறார்:

வயல்கள் பழைய செழிப்பை பெற்றன. மனிதன் மற்றும் கால் நடைகள் வலிமையிலும் வாழ்விலும் மகிழ்ந்தன. பழைய அழிவின் சுவடுகள் மறைந்துவிட்டன; எரிகோவின் வாலிப மற்றும் வயோதிக மக்கள் மகிழ்ச்சி, சந்தோஷம் மற்றும் எழுச்சியான செயல்பாடுகளில் ஈடுபட்டது எங்கும் வெளிப்படையாக காணப்பட்டது. அறுவடை செய்கிறவர்களின் சந்தோஷ பாடல் ஓசை திராட்சை தோப்பு மலைகளுக்கிடையில் தொனித்தது; மேய்ப்பர், ஆடுகள் தன்னைச் சுற்றி துள்ளிக்குதித்துவரும் நிலையில் சம வெளியிலிருந்து தனது ஒற்றை புல்லாங்குழல் மூலம் பாட்டிசைத்து பதிலளித்தார். உள்நூர் தோட்டக்காரர் எதிர்வரும் மிகுதியான அறுவடையை நினைத்து மகிழ்ந்தார். அவ்வழியே பிரயாணம் செய்தவர்கள் ... எரிகோவின் பொங்கிவரும் தண்ணீரைப் பாராட்டினார்.⁸

அவமரியாதைக்குரியவர்கள்மேல் ஒரு சாபம்: பரியாசக்காரர் தாக்கப்பட்டார்கள் (2:23, 24)

நாம் இப்போது தீர்க்கதரிசியை பரியாசஞ்செய்த வாலிபரை கரடிகள் தாக்கிய - எலிசாவின் வாழ்க்கையில் மிகவும் சர்ச்சைக்குரிய சம்பவத்திற்கு வருகிறோம். இந்த கதை உதவும் ஊழியம் செய்த எலிசாவை விட, அனல்பறக்கும் ஊழியம் செய்த எலியாவுக்கு நன்கு பொருந்தியிருக்கும். KJV மொழிபெயர்ப்பு பரியாசம் செய்தவர்களை “சிறு பிள்ளைகள்” என்று குறிப்பிடுவதின் மூலம் சர்ச்சையை இன்னும் பெரிதாக்குகிறது (2 இராஜாக்கள் 2:23; KJV). அப்படிப்பட்ட “உதவியற்ற, இனிமையான, களங்கமற்ற பிள்ளைகள்” விஷயத்தில் மக்கள் அனுதாபப்படுவதை கேள்விப்படுவது ஒரு வழக்கத்துக்குமாறான செயல் அல்ல.

இவர்கள் உண்மையில் குற்றமற்ற சிறுவர்களா இல்லையா என்பதை நாம் விவாதிப்போம் - ஆனால் அதற்கு முன்பு பரிசுத்த ஆவியானவர் ஏன் எலிசாவின் வாழ்வில் நடந்த இந்த சம்பவத்தை எழுதியுள்ளார் என்பதை கவனிப்போம். எலிசா தேவனுடைய பரிசுத்த பிரதிநிதி என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக இது ஒரு வேளை சேர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். அவர் ஒத்துப் போகக்கூடியவர் மற்றும் உதவக்கூடியவர், ஆனால் அவர் பெலவீனமானவர் என்பது அதின் அர்த்தம் அல்ல. தேவனுடைய பிரதிநிதி என்ற வகையில், அவர் மதிக்கப்பட வேண்டியவராயிருந்தார். அவரை அவமதித்தவர்கள் தங்கள் அழிவுக்கென்று அப்படிச் செய்தார்கள்.

அவமரியாதையானவர்களின் கேலி

கதை துவங்குகிறது, “அவன் [எலிசா] அவ்விடத்தைவிட்டு [எரிகோ] பெத்தேலுக்கு போனான்” (வசனம் 23அ). யோர்தான் பள்ளத்தாக்கிலிருந்து பெத்தேல் மோடான நிலப்பகுதியில் அமைந்திருந்ததால் நீண்ட தூரம் செங்குத்தாக “ஏறிச்” செல்லவேண்டியிருந்தது. (எலிசாவின் நாட்களில் இஸ்ரவேல் மற்றும் சுற்றுப்புற தேசங்களின் வரைபடத்தை காண்க.) ஒரு சில நாட்கள் முன்பாக, எலிசா மற்றும் எலியா ஆகியோர் அங்குள்ள தீர்க்கதரிசிகளின் பள்ளிக்கு சென்றிருந்தனர். எலியா “எடுத்துக்கொள்ளப்பட” வேண்டியவராயிருந்ததை மாணவர்கள் அறிந்திருந்தனர் (காண்க 2:2, 3). உண்மையில் என்ன நடந்தது என்பது குறித்து தீர்க்கதரிசிகளின் புத்திரருக்கு எலிசா விளக்கிச் சொல்ல விரும்பினார்.

இஸ்ரவேலின் வரலாற்றில் பெத்தேல் ஒரு புனிதமான இடமாயிருந்தது. அங்கே தான் யாக்கோபு வானத்திற்கு எட்டியிருந்த ஏணியின் சொப்பனங்கண்டான். பின்னர், அந்த இடத்திற்கு “பெத்தேல்” என பேரிட்டான். “பெத்தேல்” என்பது “வீடு” என்பதற்கான எபிரேய வார்த்தையையும் (ஆங்கிலத்தில் - “பெத்”) தேவனை பொதுவாக குறிக்கக்கூடிய (ஏல்) என்ற வார்த்தையின் இணைப்பு வார்த்தையாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த பெயர் “தேவனுடைய வீடு” என பொருள்படுகிறது (ஆதியாகமம் 28:10-19). துக்கப்படும் விதத்தில், தேவனுடைய வீடாயிருப்பதற்கு பதிலாக, அது தேவனற்ற விக்கிரக வழிபாட்டின் இடமாக மாறியிருந்தது. யெரோபெயாம் இராஜா, ஒரு பொற்கன்றுக்குட்டியை உருவாக்கி பெத்தேலில் வைத்து, அந்த பட்டணத்தை இஸ்ரவேலின் வடராஜ்யத்தின் விக்கிரக ஆராதனை மையமாக மாற்றினான் (1 இராஜாக்கள் 12:26-33; காண்க ஆமோஸ் 3:14; 4:4, 5).

எலிசா பெத்தேலை நெருங்கினபோது, “பிள்ளைகள் பட்டணத்திலிருந்து வந்து, அவனைப் பார்த்து ‘மொட்டைத் தலையா ஏறிப்போ; மொட்டைத் தலையா ஏறிப்போ’ என்று சொல்லி நிந்தித்தார்கள்!” (2 இராஜாக்கள் 2:23ஆ). NASB வேதாகமம் “சிறு பிள்ளைகள்” என்பதற்கு பதிலாக “இளம் சிறார்கள்” என்ற வார்த்தையை கொண்டுள்ளது. “பிள்ளைகள்” என மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள எபிரேய வார்த்தை பழைய ஏற்பாட்டில் வாலிபரை குறிப்பதற்கு அடிக்கடி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. யோசேப்பு தனது முப்பதுகளில் இருந்தபோது ஒருமையில் அவரை குறிக்க அந்த வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (காண்க ஆதியாகமம் 41:12). இந்த வார்த்தை போவாஸின் அறுவடை பணியாளர்கள் (ருத் 2:15), அப்சலோம் (2 சாமுவேல் 18:5), எரேமியா (எரேமியா 1:6,7), மற்றும் ஆகாபின் சேவகரை குறிப்பிட பயன்படுத்தப்பட்டது (1 இராஜாக்கள் 20:14). 2 இராஜாக்கள் 2 ஆம் அதிகாரத்தின் “பிள்ளைகள்” பன்னிரண்டு வயது முதல் இருபது வயதுக்கு இடையில் இருந்தார்கள் என்று பெரும்பான்மையான விளக்கவுரையாளர்கள் மதிப்பிட்டார்கள். அவர்களை விளையாட்டு பிள்ளைகள் என்று நினைத்து விடாதீர்கள். மாறாக, யெகோவாவின் தீர்க்கதரிசியை பயமுறுத்த முனைந்த துஷ்டத்தனமான இளைஞர்கள் என நினையுங்கள். இப்படிப்பட்டவர்களை குறிப்பிட எனது பகுதியில் “துஷ்டன்,” “போக்கிரிகள்,” “இளம் ரவுடிகள்,” “இளங்குற்றவாளிகள்” மற்றும் இப்படிப்பட்ட பல வார்த்தைகள் உள்ளன. நீங்கள் வாழும் இடத்தில் ஒருவேளை இது போன்ற வார்த்தைகள் இருக்கின்றன. அங்கே குழந்தைத்தனமான களங்கமற்ற நிலை

இருக்கவில்லை; இவர்கள் பொருப்புள்ள தனிநபர்களாயிருந்தார்கள்.

இந்த காட்சியை மனதில் வையுங்கள். எலிசா அந்த பட்டணத்திற்கு வந்து கொண்டிருந்தார் என்ற செய்தி பெத்தேவை எட்டியிருந்தது. எந்த நலமானதையும் செய்யாமல், பிரச்சனையில் மாட்டிக்கொள்கிற, தெருசுத்தும் கும்பல் மற்றும் இளம் அடியாட்களுக்கு செய்தி பரவியது. தீர்க்கதரிசி பட்டணத்தை நெருங்கிவர, இந்த துஷ்டரின் கும்பல் உள்ளிருந்து வந்தார்கள். “நாற்பத்திரண்டுபேர்” என்ற எண்ணிக்கை கதையில் பின்பகுயில் பயன்படுத்தப்பட்டது (2 இராஜாக்கள் 2:24); இது கேலி செய்தவர்கள் ஒரு பகுதியை மட்டும் குறித்தது. (பல இளைஞர்கள் கரடிகளிடமிருந்து தப்பி ஓடமுடிந்தது, ஓடினார்கள், ஓடியிருக்கக்கூடும் என நான் நினைக்கிறேன்.) கும்பலில் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் இருந்திருக்கலாம். நான் ஒரு சிறுவனாக இருந்தபோது, தனிநபர்கள் சில சமயம் என்னை கேலி செய்திருக்கிறார்கள். உங்களுக்கும் ஒருவேளை இப்படிப்பட்ட அனுபவங்கள் ஏற்பட்டிருக்கும். *நூற்றுக்கணக்கானவர்களை* கொண்ட ஒரு கும்பல் உங்களை துரத்திக்கொண்டு, கேலி செய்து கொண்டுவந்தால், அது எப்படிப்பட்டதாயிருக்கும் என்பதை உங்களால் கற்பனை செய்ய முடிகிறதா? அது ஒரு அச்சுறுத்தலாக இருக்கும்!

இந்த இளைஞர் பட்டாளம் எலிசாவை நோக்கி, “மொட்டைத்தலையா ஏறிப்போ, மொட்டைத்தலையா ஏறிப்போ!” என்று கத்தினார்கள். “ஏறிப்போ” என்ற முழக்கம் எலியா வானத்திற்கு ஏறிப்போனதை குறிப்பதாக சிலர் சிந்திக்கிறார்கள். அந்த சம்பவம் பற்றிய செய்தி பரவியிருந்தது மற்றும் இளைஞர்கள் அதில் தங்கள் நம்பிக்கையின்மையை தெரிவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்: “உன் எஜமான் வானத்திற்கு போய்விட்டதாக கூறுகிறாய், அப்படியானால் நீயும் ஏன் அங்கே ஏறிப்போகக்கூடாது?” (காண்க NCV.) எலிசா எரிகோவிலிருந்து பெத்தேவுக்கு பயணம் செய்ததை குறிப்பிடும் வசனம் 23ன் முதல் பகுதியிலுள்ள வார்த்தைக்கு இணையாக இருந்ததால், அவர்கள், “இங்கே பயணத்தை நிறுத்தாதே, போய்க்கொண்டேயிரு!” என்ற பொருளில் கூறியிருக்கலாம். எந்த அர்த்தத்தில் எடுத்துக்கொண்டாலும், எலியா பெத்தேவில் வரவேற்கப்படவில்லை என்பதை சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்கள் எலிசாவை “மொட்டைத்தலையா” என்று குறிப்பிட்டார்கள். CJB “மேலே ஏறிப்போ, மொட்டையா! மேலே ஏறிப்போ, மொட்டையா!” என்று குறிப்பிடுகிறது. நான் எனது வழக்கைத் தலையை குறித்து கிண்டலடிப்பதுண்டு. (“நான் எனது தலை முடி வெண்மையாக மாற வேண்டும் என்று விரும்பினேன். ஆனால் அது உதிர்ந்து விட்டது”), என் தலை “மின்னுகிறது” என்று மக்கள் கூறும்போது நான் இன்னமும் கூச்சப்படுகிறேன் (“தலை மின்னுவதால் அநேகமாக நான் குருடாகிவிட்டேன்”). நமது நாளில் விளையாட்டுக்காக சொல்லப்படும் கேலி பேச்சுக்கூட எலிசாவின் நாளில் மோசமான அவமானமாக கருதப்பட்டது. யூதர்கள் மத்தியில் ஒருவர் வழக்கை தலையோடிருந்தது அரிது என்றும், அப்படி இருந்தது சிலரால் அவமானமாக கருதப்பட்டதாகவும் அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள் (காண்க ஏசாயா 3:17, 24).

இளைஞர்களால் எந்தவார்த்தை பேசப்பட்டதோ, அது அவ்வளவு முக்கியமானதாக இருக்கவில்லை. குழந்தைகள், விடலைகள் அல்லது வாலிபர்கள் உதவியற்ற ஒரு ஆண் அல்லது ஒரு பெண்ணைச் சூழ்ந்து கொண்டு நிற்பதையும், கேலி செய்வதையும் ஒரு வேளை நீங்கள் பார்த்திருக்கலாம். இப்படி ஒரு நிகழ்வை

நீங்கள் பார்த்திருந்தால், அங்கே கேலியாக கூறப்படும் வார்த்தைகளை விட அவர்கள் காண்பிக்கும் வெறுப்பு மற்றும் தூஷணம் தான் சம்பந்தப்பட்டவரை அதிகம் பாதிக்கிறது என்பதை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள்.

பெத்தேலின் விக்கிரக வணக்கத்தை தீர்க்கதரிசிகள் கண்டித்திருந்தனர் (காண்க 1 இராஜாக்கள் 13:1, 4); இப்போது அப்பட்டணத்தின் இளம் போக்கிரிகள் எலிசாவின் மேல் தங்கள் கோபத்தை காண்பிக்கின்றனர். மேத்யூ ஹென்றி என்பவர் இது குறித்து பின்வருமாறு கூறுகிறார்: “அதாவது, இந்த பிள்ளைகள் தாங்கள் போதிக்கப்பட்டபடி பேசினார்கள். குறிப்பாக, தீர்க்கதரிசிகளை தகாதவிதத்தில் பேசவும், கெட்ட வார்த்தைகள் பேசவும் தங்கள் விக்கிரக ஆராதனை செய்யும் பெற்றோரிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டார்கள். இந்த இளம் தீயவர்கள் முதியோருக்கு எதிராக கூட்டம் கூடினார்கள்.” சில பெற்றோர்கள் இன்னமும் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு - வார்த்தைகள், செய்கைகள் மற்றும் எண்ணப்போக்குகள் மூலம் பிறரை பகைக்கும்படி - குறிப்பாக மாறுபட்ட இனக்குழு மக்களை, மாறுபட்ட நிறமுடையோரை அல்லது மாறுபட்ட சமூக அந்தஸ்து உடையோரை பகைக்கும்படி போதித்து வருகிறார்கள். எல்லா மக்களும் தேவசாயலாக படைக்கப்பட்டவர்கள் என பெற்றோரால் போதிக்கப்படும் பிள்ளைகள் பாக்கியவான்கள் (ஆதியாகமம் 1:26, 27; 9:6; காண்க 1 பேதுரு 2:17; NIV).

உண்மையாக பிரச்சனை என்னவென்றால், இந்த வாலிபர்கள் பிறரை மதிப்பதை கற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் வயதானவர்களை மதிக்கவில்லை. பெலவீனமானதென கருதப்பட்டவைகள் பேரில் அவர்களுக்கு பரிவு இருக்க வில்லை. தேவனுடைய தீர்க்கதரிசியை அவர்கள் மதிக்காதவர்களாய் இருந்தனர். பொதுவாக எவரையும் மதிப்பதில்லை என்பது தேவனைக் கூட மதிப்பதில்லை என்பதிலிருந்து உருவாகிறது.

வருந்துமளவுக்கு, எவரையும் மதிப்பதில்லை என்ற பாவம் இன்றும் இருக்கிறது. சில பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோரை மதிப்பதில்லை (காண்க எபேசியர் 6:1-3), மற்றும் சில பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளை மதிப்பதில்லை (காண்க எபேசியர் 6:4). சில மனைவிகள் தங்கள் புருஷரை மதிப்பதில்லை (காண்க 1 பேதுரு 3:1-6), மற்றும் சில புருஷர்கள் தங்கள் மனைவிகளை மதிப்பதில்லை (காண்க 1 பேதுரு 3:7; NIV). சில வேலைக்காரர் தங்கள் ஜமாளானை மதிப்பதில்லை (காண்க 1 பேதுரு 2:18; எபேசியர் 6:5-8), மற்றும் சில ஜமாளான்கள் தங்கள் வேலைக்காரரை மதிப்பதில்லை (காண்க எபேசியர் 6:9). களவு மற்றும் புராதன சின்னங்களை அழித்தல் போன்றவற்றில் வெளிப்படுவது போல், சிலர் மற்றவர்களுடைய சொத்துக்களை மதிப்பதில்லை (காண்க ரோமர் 13:9). சிலர் மற்றவர்களுக்கிருக்கும் நற்பெயரை மதிப்பதில்லை, ஆகவே அவர்களுக்கெதிராக கோள்பேசி, புறங்கூறுகிறார்கள் (காண்க 1 பேதுரு 2:1). எங்கும் பரவியிருக்கிற மரியாதையின்மைக்கு மூல காரணம் என்ன? எலிசாவின் நாட்களில் காணப்பட்டது போல, தேவனுக்கும் மற்றும் அவரது வார்த்தைக்கும் மதிப்பு இல்லை என்பதிலிருந்து தான் இது தோன்றுகிறது. நீண்ட காலத்திற்கு முன்னர் தேவன் கெட்ட கேள்வியை அவர் இப்போதும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்: “நான் பிதாவானால் என் கனம் எங்கே?” (மல்கியா 1:6).

தகுதியான பலன்

ஒருவரை அவமானப்படுத்துவது துவங்கி, பொதுவாக கற்கள், குச்சிகள், சேறு மற்றும் கையில் அகப்படும் எதையும் கொண்டு தாக்குதல் என கும்பலின் செய்கைகள் கட்டுக்கடங்காமல் போகும். இந்த கும்பல் வாய் வார்த்தைகளோடு நின்றுவிட்டது. “அப்பொழுது அவன் திரும்பி அவர்களை பார்த்து...” என நமது வசனம் கூறுகிறது (2 இராஜாக்கள் 2:24அ). அவர்கள் அவனை அருகாமையில் பின் தொடர்ந்து, தங்கள் வார்த்தைகளினால் துன்புறுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை இது கூறுகிறது. இந்த வார்த்தைகள் துவக்கத்தில் அவர் அவர்களுடைய வார்த்தைகளை பொருட்படுத்தாமலிருந்தார் எனவும் தோன்றுகிறது. அவர்கள் அவனை அவமானப்படுத்துவதில் உறுதியாயிருந்தபோது, அவன் நின்று, அவர்களைப் பார்த்து, “கர்த்தரின் நாமத்திலே அவர்களைச் சபித்தான்” (வசனம் 24ஆ).

“கர்த்தரின் நாமத்திலே சபித்தான்” என்பதின் பொருள், தேவன் இதை பார்த்துக்கொள்ளும்படி வேண்டினார் என்பதாகும். இந்த சபித்தலுக்காக எலிசா குற்றப்படுத்தப்படுகிறார். குறைந்தது, மூன்று கருத்துக்களை முன்வைக்கலாம்: முதலாவது, எலிசா பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் வாழ்ந்தார் என்பதை மனதில் வைங்கள். புதிய ஏற்பாட்டில் நாம், “உங்களை துன்பப்படுத்துகிறவர்களை ஆசீர்வதியுங்கள்; ஆசீர்வதிக் வேண்டியதேயன்றி சபியாதிருங்கள்” என்ற கட்டளை பெற்றுள்ளோம் (ரோமர் 12:14) - ஆனால் எலிசா புதிய ஏற்பாட்டின் சட்டத்தின் கீழ் வாழவில்லை.

இரண்டாவதாக, தீர்க்கதரிசிகள் தேவனுடைய பிரதிநிதிகள் (அவருடைய நாமத்தில் பேசுபவர்கள்) என மோசேயின் பிரமாணம் போதித்தது. அவர்களை அவமானப்படுத்துவது மற்றும் அவர்களுடைய செய்தியை அவமானப்படுத்துவது என்பது கர்த்தரையே அவமானப்படுத்துவதாக கருதப்பட்டது (காண்க உபகமம் 18:19). மேலும், கர்த்தருடைய நாமத்தை நிந்திக்கிறவன் கொலைசெய்யப்படவேண்டும் என பிரமாணம் போதித்தது (காண்க லேவியராகமம் 24:16). 2 நாளாகமம் 36:16இல் அதின் எழுத்தாளர், தேவன் ஏன் இஸ்ரவேலரை அடிமைத்தனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளும்படி அனுமதித்தார் என கூறுகிறார்: “ஆனாலும் அவர்கள் தேவனுடைய ஸ்தானாதிபதிகளைப் பரியாசம்பண்ணி, அவருடைய வார்த்தைகளை அசட்டை செய்து, அவருடைய தீர்க்கதரிசிகளை நிந்தித்தபடியால், கர்த்தருடைய உக்கிரம் அவருடைய ஜனத்தின் மேல் மூண்டது.” இப்படியாக, பிரமாணத்தின்படி எலிசாவை நிந்தித்தவர்கள் தேவனை தூஷித்து, தேவ கோபத்திற்கு ஆளானார்கள்.

மூன்றாவதாக, தேவன் என்ன செய்யவேண்டுமென்பதை எலியா வற்புறுத்தினார் என்பதற்கான அறிகுறிகள் இல்லை. அவர் இந்த காரியத்தை தேவனுடைய கைகளில் விட்டுவிட்டார்.

தேவன் என்ன செய்தார்? தேவன் அவர்களுடைய “தீங்கற்ற குறும்பு செயலை” கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டாரா? அவர் அவர்களை பார்த்து புன்முறுவல் பூந்து, “பையன் என்றால் இப்படித்தான் இருப்பார்கள்” என்று கூறினாரா? இல்லை, இல்லை, இல்லை. “நீங்கள் எனக்குச் செவிகொடுக்க மனதில்லாமல், எனக்கு எதிர்த்து நடப்பீர்களானால், ... உங்களுக்குள்ளே வெளியின் துஷ்டமிருகங்களை வரவிடுவேன், அவைகள் உங்களை பிள்ளைகளற்றவர்களாக்கி ... விடும்” என தேவன் எச்சரித்திருந்தார் (லேவியராகமம் 26:21, 22அ). பெத்தேலின் விக்கிரக

வழிபாடு மற்றும் முரட்டாட்டத்தில் மூழ்கிப்போன தகப்பன்மாறும் தாய் மார்களும் அந்த வார்த்தைகளின் பொருள் என்னவாயிருந்தது என்பதை புரிந்துகொள்வார்கள்.

பட்டணத்தினருகில் விலங்குகள் வசித்த ஒரு காடு இருந்தது. “உடனே காட்டிலிருந்து இரண்டு கரடிகள் புறப்பட்டு வந்து, அவர்களில் நாற்பத்திரண்டு பிள்ளைகளைப் பீறிப்போட்டது” (2 இராஜாக்கள் 2:24இ). வெறித்தனமான கரடிகள் ... கிரீச்சிடும் பயங்கரம் ... பிராண்டும் கூர்மையான நகங்கள் ... பிய்த்தெடுக்கும் பற்கள் ... அலறலின் சத்தம் ... பீறிட்டுவரும் இரத்தம் ... காயப்பட்டவர்கள் பட்டணத்தின் நுழைவாயிலை நோக்கி தலை தெரிக்க ஓடுவது ... குதறப்பட்ட உடல்பகுதிகள் தரையில் சிதறிகிடப்பது! என இப்படிப்பட்ட தெளிவான மற்றும் பயங்கரமான காட்சிகள் நம் மனதில் உருவாகாமல் நாம் அந்த வசனங்களை வாசிக்க இயலாது.

அந்த நாற்பத்திரண்டு பேருக்கு ஏற்பட்ட காயங்கள் எப்படிப்பட்டவைகள் என்பது நமக்கு நிச்சயமாக தெரியவில்லை. ஒருவேளை சிலர் மரித்தார்கள், சிலருக்கு எலிசாவை நிந்தித்த நாளை நினைவூட்டும்படி வாழ்நாள் எல்லாம் காயத்தின் தழும்புகள் இருந்தன. இந்த நாள் பெத்தேலில் பயங்கரமான, பயங்கரமான ஒரு நாளாய் இருந்தது. நிச்சயமாக அந்த பட்டணத்து குடிகளின் மனதில் மறக்க முடியாத நினைவுகளை ஏற்படுத்தின ஒரு நாளாய் இருந்தது.

இது தேவனிடத்திலிருந்து வந்த ஒரு நீதியான தீர்ப்பாய் இருந்தது என்பதை நீங்கள் ஒருபோதும் சந்தேகப்பட வேண்டாம். விதியின்படி, கரடிகள் அச்சுறுத்தப்படும் போது அல்லது பசியாயிருக்கும் போது மட்டும் மனிதரை தாக்கும். இரண்டு பெண் கரடிகள் கும்பலில் புகுந்து, வலது இடமாக அவர்களை பந்தாடி, காயப்படுத்தி அல்லது நாற்பத்திரண்டு பேரை கொன்று போடுமளவிற்கு அந்த கரடிகளுக்கு அசாதாரணமான சூழ்நிலைகள் எதுவும் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை: “மோசம் போகாதிருங்கள், தேவன் தம்மை பரியாசம் பண்ணவொட்டார்; மனுஷன் எதை விதைக்கிறானோ அதையே அறுப்பான்” (கலாத்தியர் 6:7; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது; காண்க உபாகமம் 7:10) என பவுல் பின்னாளில் எழுதிய சத்தியத்தை அந்நாளில் பெத்தேலின் மக்கள் கடினமான ஒரு விதத்தில் கற்றுக் கொண்டார்கள். கரடிகள் செய்த செயலுக்காக, நீங்கள் யாரையும் குற்றப்படுத்துவீர்களா? அப்படியானால் எலிசாவை குற்றப்படுத்தாதீர்கள். ஆனால் கர்த்தரையே குற்றப்படுத்துங்கள்: “சகல ஞானம் நிறைந்த தேவனுடைய தீர்ப்புகளின்மேல் ஒரு எல்லைக்குட்பட்ட மற்றும் அழிந்துபோகும் மனிதன் அவைகள் தவறானவைகள் என்பது போல் தீர்ப்புச் செய்வதிலிருந்து விலகி இருக்க வேண்டும். ஜாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டும்!”¹⁰

தேவன் பயங்கரமான, துக்ககரமான சம்பவங்களை, ஒரு புதிய சகாப்தம் துவங்குவதற்கு சற்று முன்னதாக, ஒரு புதிய சகாப்தம் துவங்குவதால், பழைய சட்டங்கள் மாறிப்போய் விடவில்லை என்பதை உறுதி செய்வதற்காக பயன்படுத்துகிறார்.¹¹ இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் வனாந்திரத்தில் தேவனோடு ஒரு புதிய உறவுக்குள் வந்தபோது, ஒரு அந்திய அக்கினியை அவருடைய பலிபீடத்தில் செலுத்தியதற்காக நாதப் மற்றும் அபியூ ஆகிய இருவரும் செத்தார்கள் (லேவியராகமம் 10). யோசுவா இஸ்ரவேலை வழிநடத்தும் தலைமைபொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டபோது, ஆகான் கர்த்தருக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டதை களவாடியதினால் கொல்லப்பட்டான் (யோசுவா 7).

தாவீது இராஜா, எருசலேமை தனது புதிய தலைநகரமாக மாற்றியபோது, ஊசா தேவனுடைய பெட்டியை தொட்டதினால் அங்கே செத்தான் (2 சாமுவேல் 6:1-7). கிறிஸ்தவ யுகம் துவங்கினபோது கூட, தேவனுடைய கோபம் அனனியா மற்றும் சப்பிரான் பரிசுத்த ஆவியினிடத்தில் பொய் சொன்னதால் அவர்கள் மேல் மூண்டது (நடபடிசன் 5). “தேவன் ஒரு காரியத்தை சொல்லும்போது, அதை உணர்ந்துதான் சொல்கிறார்! நீங்கள் தேவன் மற்றும் அவருடைய சித்தத்தை மதிக்க வேண்டும் அப்படி நீங்கள் செய்யாவிட்டால், துயரம் உங்களுக்கு காத்திருக்கிறது!” என்ற செய்தி மேற்கண்ட துயரமான சம்பவங்களினால் தெளிவாய் உணர்த்தப்படுகிறது.

பெத்தேலின் குடிமக்கள் இந்த பாடத்தை கற்றுக்கொண்டார்களா? நமக்கு நிச்சயமாக தெரியவில்லை. ஆனால் குறைந்தபட்சம் அதற்கு பின்பு அவர்கள் எலிசாவை அல்லது தேவனுடைய வேறு தீர்க்கதரிசி எவரையும் கேலி செய்யவில்லை என தெரிந்து கொள்கிறோம். உண்மையில், இந்த துயர சம்பவத்தின் செய்தி நாடெங்கும் பரவியிருந்தது, அதன்பிறகு வேறு எவரும் வேறு எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் எலிசாவை கேலிசெய்ததாக நாம் வாசிப்பதில்லை. இந்த செய்தி மிகவும் தெளிவானது: “யெகோவாவை கனம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு எலிசாவின் ஊழியம் ஜீவனைக் கொடுக்கிறதாயிருக்கும், ஆனால் அவரை நிந்திக்கிறவர்களுக்கு அது மரணமாயிருக்கும்.”¹² “ஆகையால், தேவனுடைய தயவையும் கண்டிப்பையும் பார்” (ரோமர் 11:22அ; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது).

முடிவுரை (2:25)

எலிசா பெத்தேலில் தனது ஊழியத்தை (அது எதுவாக இருந்திருப்பினும்) முடித்த பிறகு, “அவன் அவ்விடத்தை விட்டு கர்மேல் பர்வதத்திற்குப்போய்,” சேர்ந்தார் (வசனம் 25அ). தனது தலைவரின் மாபெரும் வெற்றியின் ஸ்தலமாக அது இருந்தது (1 இராஜாக்கள் 18). கர்மேல் பர்வதம் எலிசா ஓய்வு எடுக்கும் இடமாக மாறியிருந்தது (காண்க 2 இராஜாக்கள் 4:25), அவரது ஆவிக்குரிய பெலனை புதுப்பித்துக் கொள்ளும் இடமாகவும் இருந்தது. “அங்கேயிருந்து [முப்பது அல்லது அதற்கு கூடுதலான மைல்கள்] சமாரியாவுக்கு திரும்பினான்” (2:25ஆ), அங்கே அவருக்கு ஒரு வீடு இருந்தது (காண்க 6:24, 32). சமாரியாபட்டணம் இஸ்ரவேலின் வட இராஜ்ய தலைநகரமாகவும், ஆகாபின் மகன் யோராமின் குடியிருப்பு ஸ்தலமாகவும் இருந்தது. எலிசா அங்கே தங்கியிருந்து, தேசத்தில் என்ன நடந்து கொண்டிருந்தது என்பதை அறிவிக்கப்பட்டவனாய் இருந்தான். அதைப்பற்றி அடுத்தபாடத்தில் அதிகமாக எடுத்துரைப்போம்.

இந்த பாடத்திலிருந்து நாம் என்ன கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்? இரண்டு கரடிகளை நமது கொல்லைப்புறத்தில் கட்டிவைத்து, சவிசேஷத்தை நிந்திக்கக் கூடியவர்களுக்கு எதிராக அவிழ்த்து விடுவதை அல்ல. மாறாக, விவாதிக்கப்படும் அடிப்படை சத்தியங்கள் இன்னமும் உண்மையாக உள்ளன என்பதை கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்:

- தேவனை கனம் பண்ணுங்கள் மற்றும் அவருடைய காரியங்களை மதியுங்கள் - நன்கு பிழைத்து வாழுங்கள்.
- தேவனை கனவீனம் பண்ணுங்கள் மற்றும் அவருடைய காரியங்களை

கனவீனம் பண்ணுங்கள் - செத்து மடியுங்கள்.

நாம் தேவனையும், அவருடைய வார்த்தையையும் மதித்து நடக்க தவறுவோமானால், விலங்குகளால் நாம் கொல்லப்படமாட்டோம்; ஆனால் நாம் சீழ்ப்படியாமல் போகும் போது ஆவிக்குரிய முறையில் “மரித்துப்” போவோம் (எபேசியர் 2:1), மற்றும் நாம் மனந்திரும்பாற்போனால் நித்தியமாக “மரித்துப்” போவோம் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 20:14, 15). நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு, மோசே ஜனங்களை நோக்கி, “இதோ, ஜீவனையும் ... மரணத்தையும் ... இன்று உனக்கு முன்னே வைத்தேன்” என்றான் (உபாகமம் 30:15). அதே தெரிவு இன்றும் நமக்கு முன்பாக இருக்கிறது. நாம் எதை தெரிந்தெடுப்போம்?

குறிப்புகள்

¹G. Rawlinson, “2 Kings,” *The Pulpit Commentary*, vol. 5, *1 & 2 Kings*, ed. H. D. M. Spence and Joseph S. Exell (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1950), 23. ²Donald J. Wiseman, *1 and 2 Kings: An Introduction and Commentary*, Tyndale Old Testament Commentaries (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1993), 197. ³Ibid. ⁴F. W. Krummacher, *Elisha, a Prophet for Our Times* (Grand Rapids, Mich.: Kregel Publications, 1993), 11. ⁵Clyde M. Miller, *First and Second Kings*, The Living Word Commentary series, vol. 7 (Abilene, Tex.: A.C.U. Press, 1991), 314. ⁶2 இராஜாக்கள் நூலை யார் எழுதினார் என நமக்கு தெரியவில்லை. ஆவியினால் ஏவுதல் பெறாத யூத பாரம்பரியப்படி, எரேமியா இந்த நூலை எழுதினார். ⁷T. E. McComisky, “Elisha, Eliseus,” *The Zondervan Pictorial Encyclopedia of the Bible*, ed. Merrill C. Tenney (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1975, 76), 2:291. ⁸Krummacher, 14. ⁹Matthew Henry, *Commentary on the Whole Bible*, ed. Leslie F. Church (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1961), 401. ¹⁰Miller, 315.

¹¹Warren W. Wiersbe, *Be Distinct* (Colorado Springs, Colo.: Victor, 2002), 21. ¹²J. H. Stek, “Elisha,” in *The International Standard Bible Encyclopedia*, rev., ed. Geoffrey W. Bromiley (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1982), 2:71.